

Handhaving blijkt broodnodig.

De groene brigade van de provincie Limburg

De Groene Brigade ofwel de Unit Opsporing van de provincie Limburg is sinds enkele jaren bezig met hun handhavings- en opsporingsactiviteiten in vooral het groene milieu in deze mooie provincie. En dat deze activiteiten broodnodig zijn, bewijzen de talrijke onderzoeken en processen-verbaal van de ijverige opsporingsunit. Een kleine greep uit de activiteiten en uit de vele onderzoeken worden hier nader belicht.

De gevangen meerval (Silurus glanis)

Op een zaterdag in de zomer, alweer enige tijd geleden, hielden de opsporingsambtenaren toezicht vanuit een politievaartuig op de waterrijke omgeving in de buurt van Roermond. Er kwam een melding binnen van de dagcoördinator dat er op één van de plassen een boot zou varen met daarop een groot aantal hengels. Mogelijk werden er overtredingen gepleegd van de Visserijwet 1963 zonder dat er concrete overtredingen werden genoemd. Enige tijd later werden de collega's aangesproken door een Duits sprekende persoon, die in de waterplas aan het zwemmen was. Deze man vertelde dat de opvarenden van een duidelijk omschreven boot op deze plas aan het vissen waren en dat deze personen een gevangen, levende vis met behulp van een touw aan een boom hadden vastgebonden. Daar in de buurt zou ook een leefnet zijn met daarin een gevangen grote vis.

De zwemmer wees hierbij een boot aan waarop een groot aantal hengels rechtop op het dek stond. De collega's vroegen daarop assistentie aan een ander in de buurt varende politievaartuig en gezamenlijk begonnen ze een onderzoek. Terwijl de eerste patrouille aan land ging in de buurt van de aangewezen plaats van het leefnet, ging de gearriveerde assistentie naar de bedoelde "visboot". Daar werden de opvarenden aangesproken, die desgevraagd een geldige vispas en visvergunning konden tonen.

Hierna werden deze opvarenden begeleid naar de oever in de buurt van het mogelijke leefnet.

Op de oever werden de beide opvarende vissers geconfronteerd met het inmiddels aangetroffen leefnet, waarna ze verklaarden dat dit hun leefnet was. De collega's constateerden dat in het leefnet een levende snoekbaars zat.

Meteen hierna liep één van de vissers weer het water in en de collega's zagen dat deze visser een

touw vastpakte, dat aan een boom vastgemaakt was. Aan het uiteinde van het touw was een vis vastgebonden. Het touw was door de bek en de kieuwen van de vis gehaald en in een lus vastgeknoopt.

De vis was een Europese Meerval (*Silurus glanis*). De Europese meerval is niet genoemd in de Regeling Aanwijzing Vissen, Schaal- en Schelpdieren en valt derhalve niet onder de bepalingen van de Visserijwet 1963. De Europese meerval betreft een aangewezen beschermde inheemse diersoort als bedoeld in artikel 1, onderdeel d. van de Regeling vaststelling beschermde diersoorten inheemse diersoorten en is wettelijk beschermd overeenkomstig artikel 4, eerste lid onderdeel d. van de Flora- en faunawet.

Op grond van artikel 13 lid 1 onder a. Flora- en faunawet is het verboden een beschermde inheemse diersoort, zoals de Europese meerval onder zich te hebben.

Ook het welzijn van een dier was in het geding omdat er zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is bij een dier pijn of letsel werd veroorzaakt dan wel de gezondheid of het welzijn van dit dier werd benadeeld.

De meerval was met een soort nylon touw vast gebonden. Dit touw was met meerdere knopen vastgemaakt, zodanig dat er een lus was ontstaan die door de bek en de kieuwen van de meerval was gehaald. De collega's zagen dat de meerval diverse malen probeerde weg te zwemmen en dat daarbij de lus van het touw in de huid van de bek en kieuwen werd samengetrokken. Het kostte nogal wat moeite om de knopen van het touw te ontwarren. Nadat het touw was verwijderd werd de meerval in vrijheid gesteld. Ook de snoekbaars uit het leefnet werd vrijgelaten.

De beide vissers gaven de feiten toe met de mededeling dat ze van plan waren de gevangen vis te fotograferen om ze daarna weer vrij te laten.

De Officier van Justitie heeft beide verdachten gedagvaard.

Er is proces-verbaal opgemaakt voor overtreding van artikel 1a lid 1. Wet economische delicten in verband met overtreding van artikel 13, lid 1 onder a. Flora- en faunawet en artikel 36 lid 1, Gezondheids- en welzijnswet voor dieren, als misdrijf strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 122 lid 1, Gezondheids- en welzijnswet voor dieren.

Het touw was door de bek en de kieuwen van de vis gehaald en in een lus was vastgeknoopt.

Doden van een reebok zonder ontheffing

Op de laatste dag van maart dit jaar, kwam er bij een opsporingsambtenaar van de Groene Brigade van de provincie Limburg, in de vroege avond een telefoontje binnen met de melding van een jager dat er door een andere jachtaktehouder in diens jachtveld in Limburg vermoedelijk een reebok was gedood. De melder had dit voorval waargenomen door zijn verreiker vanaf een hoogzit. De opsporingsambtenaar stelde diezelfde avond nog een onderzoek in en trof in het buitengebied de betreffende melder aan, die mededeelde dat; er op het veld van het jachtgebied van zijn buurjager een viertal reebokken stonden in de vroege avonduren, dat er op een afstand van ongeveer vierhonderd meter van zijn hoogzit een jeep stond die hij herkende als de jeep van zijn buurjager, dat hij omstreeks 19.30 uur een kogelschot hoorde dat uit de richting van die jeep kwam, dat de vier reebokken afsprongen in de richting van de dekking (bos) en dat daar één reebok wankelde en omviel, dat er om 19.55 uur een persoon aan de passagierszijde van de jeep uitstapte, dat deze persoon een geweer in zijn hand had en vervolgens naar de achterklep van de jeep liep en daar het geweer opborg. Hij herkende deze persoon als zijn buurjager. De melder had ook nog gezien dat deze buurjager vervolgens naar de plaats liep waar de reebok was omgevallen en daar een tak brak aan de rand van het bos, dat deze persoon om 20.30 uur weer bij zijn jeep was en wegreed, dat deze buurjager toen geen ree bij zich had en alleen in de auto zat. Via de provincie Limburg wordt aan de Faunabeheereenheid Noord Limburg ontheffingen ex artikel 68 Flora- en faunawet in dit geval voor afschot van het ree (*Capreolus capreolus*) verleend, want het ree is een beschermde inheemse diersoort als bedoeld in artikel 4 lid 1 onder a en het betreft een diersoort waarvan de stand mag worden beperkt, als bedoeld in artikel 67 lid 1 en 68 van de Flora- en faunawet. Deze ontheffingen worden doorgeschreven naar de wildbeheereenheden en jachtaktehouders. Deze ontheffingen bevatten diverse voorschriften, zoals onder andere; afschot van reegeiten inclusief kalveren is toegestaan in de periode van 1 december t/m 31 maart en afschot van reebokken is toegestaan in de periode van 15 april t/m 16 september. Reebokafschot was in deze tijd niet toegestaan.

De collega van de Groene Brigade stelde samen met een andere buitengewoon opsporingsambtenaar daar een nader onderzoek in en ze zagen op de aangewezen plaats in het zand verse bandensporen staan, mogelijk afkomstig van de bedoelde jeep. Op de plaats waar de reebok zou zijn geschoten en de bosrand en daarna verder het

bos in zagen ze zogenaamde zweet (bloed) sporen, maar ook druppels maag- en darmsappen. Ongeveer 20 meter het bos in troffen de collega's het wondbed van de ree. Dat is de plaats waar de ree is dood gegaan. Vanaf dit wondbed liep een sleepspoor verder het bos in. Op dit sleepspoor troffen de verbalisanten bloedsporen en reeharen.

Ongeveer zeventig meter verderop het bos in troffen ze de geschoten, dode reebok aan. Het betrof een reebok (zesender), geschat vanaf het gewei en de rozenstokken van ongeveer vier jaar oud. De bok had een inschot laag in de buikstreek en aan de andere zijde het uitschot. Kennelijk was de reebok vanaf het wondbed verder het bos ingesleept.

De aangetroffen reebok werd inbeslag genomen en de onderkaak en schedel van het ree werden bewaard voor een eventuele nadere leeftijdsbepaling.

De volgende ochtend werden er bij het voortgezette onderzoek op de akker sporen aangetroffen, welke aantoonde dat de schietrichting vanaf de plaats van de beschreven jeep naar de aanschotplaats van het ree liep.

De verklaring van de getuige werd op de waarnemingen daarin onderzocht en daarbij bleek dat vanaf de hoogzit het voorval goed was te zien.

De vindplaats van het ree, aangetroffen wondbed, plaats getuige, aangetroffen bandensporen van de jeep werden middels een garmin gps apparaat vastgelegd en vervolgens geëxporteerd naar google earth, waarna een afdruk van deze overzichtssituatie kon worden gemaakt.

Tevens werden van alle terzake doende sporen foto's gemaakt.

Hierna werd nog een getuige gevonden en later werd de verdachte gehoord. Deze verklaarde die avond wel in de nabijheid van zijn jachtveld te zijn geweest, maar ontkende daar een reebok te hebben geschoten. Na een aantal formaliteiten te hebben nagelopen werd een proces-verbaal met diverse bijlagen opgemaakt.

Het beschreven onderzoek toont aan dat niet alleen een gedegen kennis van de Flora- en faunawet, Jachtbesluit, Besluit beheer en schadebestrijding en regelingen aanwezig moet zijn, maar ook het vakmanschap van het weten van zaken en misstanden, welke in het groene milieu voorkomen en hoe daar mee om te gaan. Deze kennis wordt niet verkregen vanuit de leerboeken of schoolbanken, maar in de groene praktijk en daar moet de overheid zuinig op zijn.

Tekst: Hans Klunder.

Foto's: Groene brigade provincie Limburg

Ongeveer zeventig meter verderop het bos in troffen ze de geschoten, dode reebok aan.

Het wondbed van de ree, dat is de plaats waar de ree is dood gegaan.

Van alle terzake doende sporen werden foto's gemaakt.

